

Kmetijski list

Glasilo „Samostojne kmetijske stranke za Slovenijo“.

Marečnina:

Dia 30—
Dia 15—
Dia 7-50
Dia 1—

**Kmet pomagaj si sam,
in svoje stališče v državi
uravnaj si sam!**

Inserati:

malí oglaš do 6 petih vrat A Dia 100
vošji inserati od 10 petih vrat naprej A Dia 500
notice, inžev, poslane, reklame petih vrat A Dia 300

Uredništvo in upravljalstvo lista je v Ljubljani, Kelečevska ulica 7, v hiši „Ekonom“.

Kdo živi na tuje stroške?

Dan za dnevom ponavljamo, da se borimo za enakopravnost podeželskega ljudstva in če hočemo to ravnopravnost doseči, moramo biti trdno sklenjeni v eni politični stranki. »Jutro« in »Domovina« pa nam dan na dan trobita, da imamo vsi jednake pravice, odkar vlada takozvani narodni blok. Pa poglejmo malo v oči tej ravnopravnosti.

Narodna banka je denarni zavod, ki uživa posebne pravice, podeljene ji od države. Država jamči za njeno delovanje. Ker tvori država narod, jamčimo torej za poslovanje Narodne banke vsi državljani, vsak s svojim premoženjem. Če pa že jamčimo vsi za to banko, ki morali po vsej pravici tudi vsi imeti pravico do ugodnosti, ki jih nudi ta banka ljudstvu. Temu pa ni tako. Dobrote Narodne banke so samo za izvoljene, dolžnosti pa za vse jednake. Narodna banka izposoja denar po 6% do 8%. Po tej obrestni meri ima izposojenih 12 milijard dinarjev. Teh posojil pa so deležne samo banke in nekaj protežiranih največjih kapitalistov države. Sama Narodna banka trdi, da druge banke, ki imajo od nje izposojeni denar, tega posojujejo naprej po 18 do 30%, tam pa, kjer sedeljujejo denarni zavodi v dobičku, je obrestna mera še višja in presega 30%. Ako izračunamo dobiček, ki ga napravijo banke in velekapitalisti pri teh posojilih, iznaša to ogromno vsoto blizu tri milijarde dinarjev ali 1/4 cellega lanskega državnega budžeta. Kdo pa je plačal to ogromno vsoto bankam in velekapitalistom? Tisti, ki

išče posojila za svoje podjetje, to je kmet, obrtnik, trgovec, mali podjetnik itd., to so vsi tisti, ki delajo in ki morajo eno dobro četrtino svojega zaslužka odrediti nikdar sitim bankam. Ker je tako urejeno naše narodno gospodarstvo, zato je tudi izključen vsak gospodarski napredek ljudstva, dokler se to temeljito ne spremeni. To pa se tako dolgo ne bo spremenilo, dokler bodo določale smer gospodarske politike v državi stranke, ki so organizirane od velekapitala in od njega odvisne.

Kako bi država temu odpomogla? Prav enostavno! Zaključiti naj, da se posojila Narodne banke dajejo združnim posojilnicam, ki oddajajo posojila celo sedaj samo po 10%, če pa dobe denar po 6% ga bodo oddajale po 7% prav lahko, ker one ne iščejo zaslužka, nego samo toliko, da pokrijejo svoje dejanske stroške. Če posodi denar bankam, naj jih obenem tudi zaveže, da ne smejo s tem denarjem odirati. Za kmečko ženo, ki prodaja na trgu par jajc, so napravili postavno, da jo kaznujejo z zaporom, če zahteva za jajce krono več, kakor misli gospoda, da je jajce vredno, za milijonske oduhuje pa ni nobene meje, oni smejo odirati do brezkončnosti.

Tukaj je ogromno polje za delo. Kdor se loti tega dela, temu bomo tudi mi pomagali. Ker pa vemo prav sigurno, da je slovenska demokratska stranka tudi organizacija teh izkoriščevalcev ljudstva, zato smo proti nje in proti vsakemu, ki zagovarja tako gospodarsko politično državo.

Velika korupcijska afera.

V naši državi imamo resnične in izmišljene skandale. Izmišljenih je tudi posebno mnogo, zato smo previdni pri prebiranju listov, ki o škandalih pišejo. Zadnje tedne se je začelo pisati o aferi Thurn-Taxis, ki so jo zagrešili samostojni demokrate. Ker sedaj listi raznih strank, tudi radikalne stranke, prinašajo o tem škandalu obširna poročila, zato smatramo,

da stvar ni izmišljena. Skandal obstoji v sledečem:

Ob Kulpi pa do morja so velikanska posestva knežje rodbine Thurn-Taxis, ki merijo čez 35.000 oralov. Ker je ta rodbina nemška (nemški državljani), pripade celo posestvo po mirovni pogodbi v last naše države, ki ga naj bi razdelila med tamonjne revne kmete. Posestvo je vredno po mnenju

strokovnjakov 1 milijardo dinarjev. Razume se, da so hoteli knezi Thurn-Taxis to ogromno premoženje na kak način obvarovati za se. Posestva avstrijskih državljanov se po mirovni pogodbi ne smejo zaseči za državo, zato je knez Thurn-Taxis kupil za 10.000.000 kron avstrijsko državljanstvo ter hotel na ta način priti zopet v last svojih posestev v Jugoslaviji. To se mu sicer ni takoj posrečilo, ker so naše oblasti pač zvedele za manever. Med volilno vlado, ko je bil minister pravosodja dr. Zerjavov pristaš dr. Lukinič, pa je knezu Thurn-Taxisu uspelo, da je bil ukinitelj sekvestra z njegovega posestva in posestvo izročeno njemu. Vse jugoslovensko

časopisje o tej aferi veliko piše, in posebno zanimivo je, da so to afero prvi prinesli radikalni listi in grozno napadli samostojne demokrate. Kakor ti radikalni listi poročajo, je šlo pri celi aferi za zaslužek približno 35 milijonov dinarjev. Ta denar bi dobila demokratska stranka za svoje funde, agitatorje in časopisje. Ker je zadeva vzbudila toliko šuma, je, kakor poroča »Slov. Narod«, na zahtevo min. predsednika Pašiča zopet vzpostavljena sekvester in prvotna naredba je preklicana. To so početki demokratskega dela za kmeta! Drugič bo hodila demokratska gospoda in kapitalisti zopet na kmete po glasove. Počasi jim bodete že odprli oči!

plakat, se je obrnil ter odpeljal z avtom, ne da bi spregovoril le besedo. Takšna je bila ob sedanjih volitvah korajža klerikalnih tigrov!

Vsekako pa so vzdržali s svojo izborna organizacijo in agitacijo od hiše do hiše ter s svojim tiskom.

Srečal sem se tudi s Drogenikom. S svojim hripavim glasom in hinavskim zavijanjem ni napravil nikakega posebnega vtisa. Dobival pa je takole: »Če mi dobiš v tvojem kraju toliko glasov, dobiš sredstva na razpolago!« Kakšna naj bi bila ta sredstva, lahko vsakdo ugane.

Pribijem pa še to: Kakor so ustvarili število klerikalcev v glavnem kaplani, so ustvarili blok učitelji. Ti so bili stalno med ljudmi, posebno po gostilnah z mladimi volilci, kjer se je pilo in kadilo brezplačno. In taka podrobna agitacija da glasove.

Z Radičem sem se srečal v St. Pavlu v Savinjski dolini in v Dobovi na Brežiškem. O Radičevem nastopu na Štajerskem sem napravil tole sodbo: »Radič si je vzel na Štajerskem za svoje voditelje same slabiče, s katerimi lahko ravna po svoji volji. Znal je, da med nezadovoljnimi vleče samo ime Radič, ker je še najbolj revolucionaren. Tako se je čulo med kmeti. Med delavstvom pa je šel glas: »Radič je v zvezi z ruskimi sovjeti, zato so ga volili tudi komunisti. Te so mu pridobili naši blokaši, ker so vedno naglašali, da se je Radič zvezal z ruskimi boljševiki.«

O Radičevem nastopu v Sloveniji sem si napravil tudi svojo sodbo. Neke mladič v Dobavi je imel napisan list, iz katerega je stavil na shodu vprašanja. Namreč: »Ali vam ni Radič dne tega in tega tako rekel, ko ste bili pri njem v Zagrebu?« Napisane je imel izmišljotine, katere da mu je dal dr. Pernar, Radičev poslanec. Iz teh izjav sem spoznal tole: Radičevci so uvideli iz početka, ko smo hodili k njim v Zagreb, da smo res kmetje, ki hočemo kmetijsko organizacijo dežele. Tega so se zagrebački radičevci ustrašili. Saj je znano, da Radičeva stranka ni nikaka podeželska stranka. Stranko vodi zagrebačka gospoda doktorjev in profesorjev. Ta gospoda se nič manj ne boji kmečkega pokreta, kakor naši klerikalci ali liberalci. Zato je glavni namen radičevske gospode, ubiti samostojno kmetijsko stranko v Sloveniji, ker se odtod boje pohujšanja hrvaškimi kmetom. Takšna politika je neresna in ni trajna. To bodi opomin tudi oni radičevski gospodi, da krene čimprej na pot pravega poštenega pokreta zemljedelskega naroda. Toliko v vednost in proučevanje.

Vsem našim volivcem iz brežiškega in celjskega okraja izrekam zahvalo. Posebna zahvala vsem onim tovarišem, ki so me spremljali, sami vršili agitacijo ali kako drugače podpirali.

Ivan Mrmolja.

Razne politične vesti.

ORGANIZACIJA.

Občni zbor SKS se vrši v nedeljo 3. maja v Ljubljani. Krajevne organizacije dobe navodila za občni zbor potom okrožnice.

V Kamniku je bila seja okrajnega odbora SKS v nedeljo 15. marca.

V Lescah je bil občni zbor okrajne organizacije SKS za radovljiški okraj v nedeljo, dne 15. marca.

Občni zbori krajevnih organizacij se vršijo:

Mengeš 22. marca ob 4. uri popoldne pri tov. Funtku.

Volčji potok dne 25. marca ob 3. uri popoldne pri tov. županu Ocepku.

Kamnik dne 29. marca ob 9. uri popoldne občni zbor okrajne organiza-

Iz moje volilne agitacije.

Pri preteklih volitvah je bila volilna agitacija vsekako mnogo lažja, kakor leta 1923. Volitve leta 1923 so bile za nas težke, ker cela klerikalna stranka ni v prejšnji dobi ničesar drugega delala, kakor hujskala narod proti nam radi vidovdanske ustave. Čeravno se ni vladalo po ustavi, ker še ni novih zakonov, se je vladalo in se še danes vlada na podlagi pooblastilnega zakona iz leta 1918. Ta zakon je soustvaril in podpisal dr. Korošec kot podpredsednik tedanje beogradske vlade. Tega ni bilo mogoče ljudem dopovedati, preveč vztrajno so jih hujskali.

Ob sedanjih volitvah ni bilo te klerikalne gonje. Od svojega petletnega delovanja niso imeli drugega pokazati, kakor popolno brezdelje in sleparjenje slovenskega ljudstva. Tega so se dobro zavedali, zato so se pred nami samo skrivali in zapirali. Za dan 2. februarja so vendar pripravljali v Brežicah javno manifestacijsko zborovanje, kjer bi imel govoriti sam dr. Korošec. Po Brežiškem je šel agitacijski glas, da se narod udeleži shoda na okrašenih vozeh. Mi smo se tudi pripravljali, da govorimo na njihovem zboru; če bi pa ne dobili besede, da javimo tam svoj shod za njimi. To so tigri zvedeli. Konec je bil vseh priprav, od hiše do hiše so spet letali agitatorji, da se vrši v nekem

skladišču le tajno zborovanje. To se je zgodilo in zaprli so se v skladišče. Pred vrata so postavili stražo, ki je zavračala vsakega, tudi z vabilom, če ga niso dobro poznali. Tako se je sam veličina in vodja naroda skrival pred narodom in se bal javne razprave.

Na njegovem celjskem zborovanju se je nekdo predrznil napraviti medklic, pa je bil takoj zunaj. V gostilni se je potem rotil, da še zdaj gre z njimi, ker je agitiral, potem pa nikdar več. Ta mož je vprašal našega zaupnika: »Ti, povej mi, kakšna razlika je med našo Kmečko zvezo in med vašo Kmečko stranko?« Naš mu odgovori: »Po programu je nikake, drugače pa je ta razlika, da se mi pri Kmečki stranki komandiramo sami, da imamo vsi za govoriti, vas pa komandirajo gospodje in vi nimate nič za govoriti, nego samo poslušati in ubogati.« A ta: »Bo že res, toda dolgo več ne pojde.«

V drugem kraju pri Celju sem prišel v gostilno, kjer je imel dr. Hodža napovedan shod za 6. uro zvečer. Vprašam gostilničarja za dovoljenje ter nabijem plakat, do imam shod ob 7. uri zvečer. V nadi, da se vendar enkrat srečam s tigri, se pripeljem v družbi naših ob 7. uri zvečer. Krčmar nam pride naproti in pravi: »Dr. Hodža se je pripeljal v avtu s svojim namestnikom. Ko je v sobi videl naš

Pristopil je gostilničar, ki je bil župana spremlil do voza. Tudi je dobil vina piti od gostov — in hvallil svoje vino. Sedaj se vtakne Banič vmes in ponudi svoje vino gostilničarju. Privlekel je steklenico poskusnega vina iz žepa. Gostilničar pravi, da je že kupil, morda bi Andrejčič kupil, ki ima tudi gostilno...

Led je bil prebit. Sedaj sta začela Andrejčič in Banič barantati. Banič je pridno plačeval za vino, celo bratovščino sta pila z Andrejčičem, ali ta ni hotel — udariti. Cena mu je bila prava, tudi bi vzel vse vino skupaj naenkrat, le tisto mu je hodilo navzkriž, da bi moral vino plačati precej. Banič je pravil, da mora imeti denar, ker ga hoče Zabkar tožiti. Andrejčič pa je trdil, da Zabkar ni napačen človek, saj sta si nekaj v sorodu; gotovo bo Baniča za denar počakal, ako mu on to reče... Ko bo vino v gostilni potočeno, pa prinese denar. Banič ni hotel o tem ničesar vedeti. Trček mu je pomagal: ko vino odpeljejo, naj bodi plačano. Govorili so semintja. Trček je mešetaril, gostilničar tudi; a trajalo je še dolgo časa, da so se zedinili. Vsi so bili od vina že razgreti, ko je dal Andrejčič 50 K za aro. Zapisali niso pa ničesar.

Težke glave je prišel Banič pozno zvečer domov. Žena ga je pričakovala pred hišo. Od daleč je že čula, kakor se je silit Trček, da bi pel. Tedaj pa je šla leč. Moža je le vprašala, kako je opravil. Odgovoril ji je, da je šlo vse dobro.

VI.

Tista pravda med Martinom Baničem in Rezo Zabkarjevo se je vlekla šest tednov. Trikrat so klicali priče. Zabkar je najel svoji ženi advokata. dr. Oražna, Banič pa pri drugi razpravi tudi ni hotel več biti brez advokata. Najel si je dr. Kropivnika.

Reza Zabkarjeva je bila oproščena.

Po razpravi je bilo na trgu pred sodiščem zbranih več celjskih vaščanov, deloma prič, deloma radovednežev. Banič je čakal svojega advokata, da pride iz sodišča. Na vsak način je hotel, naj naredi pritožbo. Vsekakor, kdor ga je hotel poslušati, je razlagal, da sodba ni za nič, da morajo priti še nove priče. Najbolj se ga je držal Trček. Pogumno je bil pred sodnikom prisegel, kaj je rekla Zabkarjeva. Ali dr. Oražen je predlagal deset prič, da Trček niti ne bi mogel natančno slišati razgovor. Skoraj bi prišlo do komisije na Celini. Pa sodnik je slednji izjavil, da se je že iz pričevanj drugih prepričal, da Trček ne govori resnice... Baš radi tega se je jezil Trček in se zaklinjal, da še stokrat priseže: Kar je slišal, je slišal...

Iz sodišča pride dr. Oražen z Zabkarjem. Zabkar se je tako ljubeznivo sladko smehljaj, ko je šel mimo Baniča, kakor da bi imel pred seboj najmilejšega prijatelja. Banič jima je obrnil hrbet.

Banič, da veste! mu zakliče doktor Oražen; »naše stroške bo ste plačali v dveh tednih. Dalje vas ne bom čakal. Zabkarju ste pa že od prej dolžni šeststo kron in obresti. Odpovedi ni več treba. Ta denar boste plačali tudi v 14 dneh, sicer napravimo kar tožbo!«

Kakor strela so zadele te besede Baniča. Kri mu je vzvalovila in rdeč je postal kot kuhan rak.

»Kaj pravite?« reče hripavo.

»Saj si slišal, Martinec,« se oglasi presladko Zabkar. »Mož gospod doktor čisto prav govori. V štirinajstih dneh dolg in pa obresti, po 6 od sto, več. Stroške za pravdo pa, kakor je doktor rekel!«

»Za pravdo?! Tisto boš ti že izgubil, ti lisjak stari... Še danes napravi moj advokat pritožbo!« rohni ves razburjen Banič.

(Dalje prih.)

Listek.

Zdražbarji.

Kmečka povest iz predvojne dobe.

Spisal Metod Dolenc.
(Nadaljevanje.)

Andrejčič je bil daleč na okoli znana oseba. Mož kakih petdeset let, visok, močan, je bil vdovec. Bil je že dvakrat v Ameriki. Vselej je prinesel denarja domov in se lotil z njim kakšne kupčije. Hodil je ravno, ponosno. Rad je pihal viržinke. Ljudje so se z njim šalili, da hodi menda z viržinko v ustih spat. Danes se mu je videlo, da je že čez mero pil.

»Ja, Martin, kaj pa ti — ali vi? Kako bi rekel?« se čudi Andrejčič, motreč Baniča. »Ali ste šli od Jagra preč?«

»Le prisedite, Andrejčič, sem tudi jaz gospodar in vino imam na prodaj. Banič vleče Andrejčiča k svoji mizi. Andrejčič odloži svojo torbo in so trkali, ko pride iz sosednje sobe Rožanec z zgornjim gostilničarjem. Župan se ozre k Baničevi mizi in za slovo lepo pozdravi. Andrejčič pogleda v stran, drugi so odzdravili.

»Vaš župan je siten človek...« reče Andrejčič, kakor da bi hotel pojasniti, zakaj ni tudi on odzdravil županu. »Kjer more, nam napravi sitnosti. Pri nas je tudi red v občini, jaz sem občinski svetovalec, ampak sitnarimo pa kar nič ne. Vsaj brez potrebe ne, kakor pri vas...«

Andrejčič je počakal z besedo, da ga kdo pozove, naj pripoveduje, kaj imata z županom. Ali Baniču je bilo že na jeziku, da bi vino ponudil, Trček pa si je le žejo gasil in niti ni poslušal, kaj govori Andrejčič.

oije za sodni okraj Kamnik in občni zbor krajevne organizacije.

Dvorska vas dne 22. marca ob 2. uri popoldne.

RADIČEVI MANDATI RAZVELJAVLJENI.

Radikali in demokratarji so razveljavili 61 Radičevih mandatov. To so storili zato, da bodo prečani še vnaprej v skupščini v manjšini. Demokratarja Zerjav in Pivko se tej hudo bji nista uprla, nego sta jo celo zagovarjala. Klerikalci pa, mesto da bi se borili proti razveljavitvi, so raje odšli od seje, ker imajo tajne zveze s Pašičem radi ljubega korita!

NASILJA.

Človeku se kar lasje ježijo, ko čita, s kakšnimi sredstvi so se radikali in demokratarji borili pri zadnjih volitvah. Zapiranje in ubijanje nasprotnih kandidatov, agitatorjev in čuvarjev skrinjic; presipavanje kroglice iz drugih v radikalne in demokratarške skrinjice; izrabljanje kraljevega imena, češ, da je radikalna skrinjica kraljeva; nasilno odganjanje volilcev z volišče, ako se je vedelo, da ne bodo volili radikalno-demokratarjev itd. itd. Ne vemo, če so še kje v Evropi mogoče tako nekulturo, barbarske volitve! Sramujejo naj se vsi, ki so ta nasilja izvrševali in jih zagovarjali! A mi se do skraj-

nosti borimo proti nasilju in nasilnikom!

TISKOVNI ZAKON.

Kajpada je ni bolj nujne stvari v celi Jugoslaviji, kakor nov tiskovni zakon. Vse drugo je že dobro urejeno. Davčni zakoni so izjednačeni, kmetijski kredit je organiziran, kmetijske zbornice in razna kmetijska zavaranja (kakor za živino in proti tečji) tudi že imamo, carina na naše kmetijske pridelke je odpravljena, oblastne skupščine že poslujejo. Skratka, prav vse že imamo, samo tiskovni zakon nam še manjka. Kaj ne, gospodje demokratarji? No, na tem se zopet vidi, kako vedno mislite le na sebe, a nikdar na ljudstvo, posebno ne na kmečko ljudstvo. Sedaj hočete upeljati še prav nazadnjaški tiskovni zakon, da kmet tudi potom časopisov ne bo smel več povedati, kako trpi pod vašo politiko. Vi ste res odlični varuhi ljudskih koristi!

KLERIKALEC JE LAŽNJIVEC.

Glasov »Slovenca« od 17. t. m. je klerikalec Hohnjec trdil v narodni skupščini, da »slovenska duhovščina ni izrabljala cerkve, temveč vobče ni skero nič posegla v agitacijo« pri letošnjih skupščinskih volitvah. Ljudje božji, pomislite, da je Hohnjec duhovnik in spomnite se, koliko so duhovniki agitirali ter izrabljali cerkev in vero. Klerikalec je hinavec in lažnjivec, pa ga obračaj, kakor ga hočeš!

Dopisi.

STAJERSKO.

Račje pri Mariboru. Cenjeni urednik, tudi naša precej velika in priznana vas Račje je doživela pred volitvami precej zanimivih dogodkov. Zatorej hočemo širši javnosti naznaniti malenkost od vsega. Zadnje dni pred volitvami so bili pri nas shodi raznih političnih strank, največ truda je pa žrtvoval nam dobro znani klerikalni priganjač Jožef Zrnko, posestnik v Račjem. Ta klerikalni nepridiprav je udrihal po vsem, kar ne trobi v klerikalni rog. Nobeno sredstvo mu ni bilo prenikotno, ako je zamogel z njim škodovati svojim političnim nasprotnikom. Na dan volitev je baje njegov hlapec prilepil lepake na sv. križ! Tako je morala tega klerikalnega moža. Oskrunitev sv. križa! Vprašamo krščansko SLS, ali ni vera v nevarnosti? Jožef Zrnko ni bil klerikalec že od nekdaj, temveč postal je od časa do časa. V pokojni Avstriji je ponosno nosil nemški znak, pred občinskimi volitvami l. 1921 je pa postal kar čez noč socialist v nadi, da postane župan. Zavedni socialdemokrat mu pa županskega stolčka niso zaupali. Ko je pa Pepek izprevidel, da mu druge stranke ne zaupajo nikakršnega vplivnega mesta, jim je pokazal hrbet in postal zagrizen klerikalec. V tej stranki je postal zaupnik, računal je že tudi na mandat, saj si je že postavil žago z električnim pogonom! Pa smola! Pepek ima povsod malo kredita. Usmiljenje je baje zmeraj našel in baje še najde pri lepi Mici. Tudi v občini Račje je kot član občinskega odbora deloval, da se nam je prepovedala velevažna pešpot do mlina in pošte. Enako je bila občina oškodovana nekoč pri neki brezpomembni razpravi za okroglo 10.000 K. Zahtevamo, da to vsoto plačajo tisti, kateri so v resnici to zakrivil, nikakor nas pa ni volja, da se omenjena vsota v obliki občinskih naklad naloži na naša z davki že preobložena ramena. Zrnkotu pa želimo, da bi ga že skoraj srečala pamet, svojo hegemonijo naj obdrži doma, občina je ne mara. Zapomni naj si tudi naše besede: »kdor veter seje, žanje vihar«.

Grušova pri Šmarjeti ob Pesnici. Kakor nobena poštena družba ni brez izdajalcev, tako se tudi v naši zavedni Grušovi in Ruperčah najdejo SLS kmarji. Ni jih pa kar cela armada. Na prstih ene roke jih lahko vsak invali brez nog prešteješ. Pač so pa zato prava dika in kras Stranke Ljudskih Slepjarjev, ki je osnovana, kakor oni pravijo, na krščanski podlagi. Radi jim verjamemo, da je osnovana na krščanski podlagi ali ne na Kristusovi, temveč na oni, ki jo pridigujejo razni Zeboti. Mi vsaj to tako sodimo; kajti mi sodimo po njihovih dejanjih. Kristus gotovo ni preklinjal in zabavljal ali celo dejanski napadal svojih poštenih nasprotnikov, kakor to dela sedaj družba, ki zlorablja Njegove posvečene prostore. Najbolj se pri nas odlikuje v omenjeni družbi stari Jaka. Celo leto ga mi »brezvernici« samostojneži nismo videli pri službi božji, ker je »bolan«. Toda na dan volitev jo je priromal na volišče. Po končanih volitvah ga zopet nekaj boli, da ne more v cerkev. — Mladi Jaka je

že zdaj radi bodočih občinskih volitev! Kar oni nam pobožno želijo, to bo prav gotovo nje doletelo, namreč da se bo njihova črna ladja s podganami in Čirčekom potopila. Da se bo to gotovo zgodilo, kažejo že lanske občinske in letošnje državne volitve. Leta 1923 smo imeli združena šentruPERTSKA-ŠENTLENARTSKA občina 37 glasov za državne volitve. Lani pri občinskih 55, a letos 68 glasov, kateri so zopet največ iz naše občine. Napredovali smo torej v dveh letih za 31 glasov. Še dve leti, pa ne bo drugih klerikalcev, kakor člani in članice »katoliškega« društva, ki se po gostilnah pridružujejo oženjenim možem in popivajo čez polnoč, kjer se gotovo ne pogovarjajo o katoliških čednostnih idealih. Čeprav vsakega zmerjajo z ničlo, si mi pri najboljši volji ne upamo trditi, da so one veliko več kakor — —. Čeprav g. župnik ve za vse to, ne najde svarilne besede, proti vsakemu neklerikalnemu časopisu pa rohni včasih po celo uro. Kako ljudstvo upošteva njegovo agitacijo s prižnice, se vidi najbolje na tem, da so prijadrali od leta 1923 za 102 glasova nazaj. Tako tudi raki znajo jadрати, kakor šentlenartska SLS. — Opazovalec.

Sv. Peter—Nebova—Grušova. Ako se človek napoti iz Maribora proti Sv. Petru v najlepši vinorodni kraj Slov. Goric, more presoditi na mestu, da je tukaj obenem eden najbolj zapuščenih krajev naših oblasti radi cestne zveze, ki v bolj deževnem letu močno ovira gospodarski promet. Ze pred 30 leti je štajerski deželni zbor določil, da se mora graditi prepotrebna cesta Sv. Peter čez občino Nebova ter Grušova ter se zvezati z okrajno cesto Sv. Lenart—Maribor pri gostilni Bombek. Izgotovilo so se takrat vsi načrti in na podlagi teh načrtov se je sestavil proračun, ki ga je deželni zbor štajerski odobril. Tedanji dež. in drž. poslanec Roškar (SLS) se ni dovoljno brigal za gospodarske potrebe v Slov. goricah in tudi ni dovoljno pritisnil v deželnem zboru, da bi se zgradila ta prepotrebna, samo 4 km dolga cestna zveza. Kot drž. poslanec je zavzel Roškarjevo mesto g. Zebot, ki pa nam šentpeterčanom pred vsakimi volitvami gradi to cestno zvezo ter s to obljubo tudi dobi glasove naših volilcev. A mi spoznavamo, da g. Zebot samo pred volitvami kriči, da nam bo dal to prepotrebno cesto. Toda ceste ni, dasiravno je njegova stranka imela celo štiri ministre in bi pri dobri volji lahko dosegla take gospodarske stvari. Videli Vas bi radi, g. Zebot, koliko brige boste imeli sedaj po volitvah za to cestno zvezo, ki jo želi tudi celi lenartski okraj ter pričakujemo, kakšno stališče bo zavzel tukaj novoizvoljeni poslanec dr. Pivko. Dolžnost mariborskega in lenartškega okrajnega zastopa bi bila, da bi tudi podpirala to cestno akcijo ter pripomogla do skorajšnje zgraditve. Videli bomo torej, kateri izmed poslancev, dr. Pivko ali Zebot, bode storil svojo poslansko dolžnost ter pripomogel do zgradbe te cestne zveze. Kdor nam da cesto, ta dobi pri prihodnjih volitvah naše glasove. — Šentpeterski kmetje.

Jarenina. Veleč. g. dekan v Jarenini je imel v nedeljo dne 8. marca izvanredno lepo pridigo ter je med drugim omenil, da naj bi vsaj za veliko noč opravili sv. spoved ter bi naj prav goreče molili (tudi mi se s tem strinjamo), da se ne bomo spozabili, kakor se je spozabil nek mož, ko se ni hotel spovedati na smrtni postelji, vkljub temu, da ga je prišel nagovarjati duhoven kot dober prijatelj tega pokojnika. To pa je g. dekan pozabil ali ni hotel povedati, da je zakrivil pokojnikovo nesrečo — smrt brez spovedi — ravno neki gospod v črni obleki. Pokojni se je namreč sam večkrat izrazil: »Ako sme duhovnik delati tako krivico, kakor se je delala meni zaradi dedščine, potem tudi jaz lahko umrjem brez spovedi, ker duhovnikom več ne verjamem.« (Op. ur. Potem ni čudno, da vera peša.)

Bizeljsko. Nemogoče je opisati, kako srečni smo in kako se veselimo koncem vsakega tedna našega tako vzbujljivega »Kmetijskega lista«, ki prihaja k nam v precej obilnem številu. Da, to je list, kateri bi ne smel manjkati v nobeni pošteno kmetijski hiši. Tu najdeš čitatelj delo naših naprednih in požrtvovalnih mož, ki čutijo potrebo za preučet kmetijskega stanu in ki gredo neustrašeno z novimi močmi v boj za naš kmetijski pokret. Iz vsake vrstice odseva ljubezen do kmeta, ki se je usidrila v njih dušo in je trdna, neomahljiva. Res lepo je to za borca kmetijske misli, takih mož je potrebna naša mlada in kmetijska država. Po njih navodilih se moramo ravnati, ako hočemo priti do

blagostanja, samostojnosti in svobode za naš kmetijski stan v naši lepi državi. Združujemo se, približujemo se, boderimo za skupno delo in spomnimo se geslo, ki pravi: »v slogi je moč, v neslogi pogin«! Le v slogi bomo dosegli svoj cilj, oklenimo se te ideje in lahko smo uverjeni, da pride tudi za nas enkrat lepša bodočnost. — To leto za časa državnozbornih volitev smo imeli tudi pri nas na Bizeljskem nekaj nevtrajnih mož, ki so nas sedli na klerikalne obljube, ker niso pomislili na posledice, katere smo čutili lansko leto pod klerikalnim režimom. Zapomnite si vi, od klerikalnih demagogov zapeljani, ki ste poslušali govore na klerikalnih shodih o avtonomiji, o znižanju davkov, o tarifah in kuluku, o agrarni reformi v Macedoniji itd., kaj boste od njih pričakali? Zopet višje davke, naši fantje bodo imeli zopet dovolj časa, da se bodo prilagodili macedonskemu podnebnju, avtonomija bo zopet padla v Sotlo, agrarna reforma gre v pokoj. — Prišel bo čas, da se bodo tudi pri nas preobrnil ljudje, toda med tem časom bomo še znatno občutili klerikalne farbarije in kdo bo kriv? Nihče drugi nego vi, ki ste dali kroglice klerikalizmu in ste bili lahkomišelní na dan 8. februarja, na najvažnejši in odločilni dan! Mi, ki smo vztrajali, ki nas ni bilo strah, pa bomo ohranili ljubezen in zvestobo kmetijski stranki za vedno, četudi nam nasprotni elementi vedno obljudajo zlato bodočnost. — Upamo, da pride enkrat zapeljano ljudstvo do spoznanja, da ne bo več sledilo terorju ter šlo z nami na skupno delo in dosegli bomo svoj cilj: rešitev našega kmetijskega pokreta! Zvonko.

Kozjanski okraj. Smelo lahko trdimo, da je naš okraj glede kakovosti cest eden zadnjih v Sloveniji in to seveda le po zaslugi »slavnega« okrajnega zastopa, ki je sestavljen skoro izključno od klerikalnih odbornikov. Cesta preko Ključič skozi »rajske« Buče na Podčetrtke je pod vsako kritiko in tako zanemarjena, da spada po svoji kakovosti bolj v albanske hribe, kot v civilizirano Slovenijo, ki vendar vzdržuje s svojimi davki ves tozadevni aparat ne le v Sloveniji, temveč skoro v celi državi. Vse upanje še stavimo na odbornika tav. Antona Bovha-ta, župana v Veračah, ki je kot odlični pristaš SKS sam saceat branil interese okraja proti tigrovski politiki ostalih odbornikov in ki edini vsled svoje značajnosti ni podlegel vplivu načelnika odbora. — Vsiljuje se nam upravičena misel, da je vodstvo okrajnega zastopa ali nesposobno ali pa premalomarno, da bi glede cest vzdrževalo red. Vzdrževanje prometa na naših cestah je zelo otežkočeno in bomo prisiljeni, ako se okrajni zastop ne zanima za stvar, izvajati posledice. Ali ne plačujejo občine Buče, Verače, Imeno in Podčetrtke nobenih davkov okrajnemu zastopu, da se od istega tako zanemarjajo? In če plačujejo, kam gre ta denar? Pričakujemo v bodočnosti več smotrenosti in pozitivnega dela, s praznimi besedami se ne dela uspešna gospodarska politika. Sicer pa si dovoljujemo z vsem dolžnim spoštovanjem najvljudnejše svetovati načelniku dekanu Tomažiču, naj se raje bolj posveti svojemu prvotnemu poklicu, naj osredotoči svoje »delovanje« na cerkveno polje, posvetne zadeve pa naj prepusti v to poklicnim in sposobnim možem! Ali se sramujete talarja, g. Tomažič?

Koprivnica. Pretekli teden smo imeli pri nas ponavljajni misijon. Trije misijonarji so z živo besedo predstavljali poslušalcem mogoče in nemogoče stvari. G. župniku ni veliko mar za take stvari iz verskega ozira. Stvar pa je dobra zato, ker nese! Tukaj imamo verne kristjanske posestnice, katere imajo dosti perutnine. G. župnik, vedoč, da so jajca po ceni in se perutnina ne more prodati, je apeliral na milosrčje, da naj nanosijo v farovž perutnine. Beseda je padla na rodovitna tla, da je imel v par dneh več štalaž eno vrh druge napoljene z oskubljenim kuretino. Komadi niso bili enaki, eni debeli, drugi bolj suhi, no in roke g. župnika in kuharice že od obilnega dela ne morejo ugotoviti, kaj je lažje, kaj težje. Zato se pokliče na pomoč mežnar. Za g. misijonarje so odpadli najbolj suhi komadi! Ali je to delitev po vzgledu sv. Martina, ako boljši mastni del obdrži za sebe in kuharico? Po takih in enakih stvareh se najbolje lahko presodi, kakšne stvari uganjajo politikujoči duhovniki, da ne delijo, kakor brat z bratom. Če že gre pri kosihih tako, kaj še le v politiki, katera je še bolj zamotana. Zato so na Štajerskem vložili zopet klerikalci največ mandatov, da ne naj se sedaj obrnejo volilci, da jim izvojujejo izvoz živine in sto in sto drugih stvari. Bodo se še vsi radi spo-

minjali Puclja in drugov, ki so jim ob največji suši pomogli, da so prodali živino. Po teh volitvah je prišel klerikalni kmet zopet v šolo, katera bo pa trda in grenka. Mi samostojni vsaj vemo, da trpimo samo po nevednosti drugih.

KRANJSKO.

Kamnik. Preteklo nedeljo je bila seja okrajnega odbora SKS. Po poročilu delegata iz centrale se je razvila živahna debata o vzrokih propadanja kmetijskega gospodarstva. Zalostne slike nam nudijo sejni. Ljudje s strahom pričakujejo bodočnosti Usode našega gospodarstva imajo v rokah kapitalisti, ki so pri zadnjih volitvah z nasiljem, denarjem in obljubami dobili politično moč. Kruto občutje kmetje, obrtniki in delavci pomanjkanje močnega kmetijskega zastopstva v parlamentu, ki bi ščitil kmetске interese in njegovo gospodarstvo. Obzalovanja so vredni oni kmetje, ki se za denar ali obljube dali svoj glas demokratičnim kapitalistom, ki podpirajo velesrbske radikale v strahovitim zatiranju kmetijskega stanu. Še bolj žalostno sliko kažejo oni, ki se pod cerkvenim nasiljem zatajili svoje kmetško stranko in tako sami sebi neizmerno škodovali. Okrajni odbor je sklenil zahtevati pri ministrstvu za kmetijstvo, da se odpro meje za živino in prašice ter carino odpravi.

Iz Hočevja pri Dobrempolju. Dne 11. marca t. l. je kruta smrt nepriznana utrjala nit življenja Matiji Hrovatu p. d. Lazarček. Imenovani je bil zvest pristaš Samostojne kmetijske stranke. Bil je vzoren gospodar, ljub mož svoji ženi in dober oče otrokom. Kot ena starih kranjskih korenin je bil neomahljiv v svojih načelih. Prostovoljno gasilno društvo, čigar ustanovni član je bil, ga je spremito polnočevitveno v častnem spremstvu k večnemu počitku. Bodi mu lahka zemlja! Pokojnika ohranimo v spominu! Žalujoci rodbini pa naše iskreno sožalje!

Boštanj ob Savi. V »Domovniku« od 13. t. m. toči solze tukajšnji demokratarček, ker so frakarji v svojo drugo skrinjico dobili pri nas le 8 kroglice. Svojo onemogočeno jezo si hlade z napadom na našega odličnega, zaslužnega župana Alojza Dermerja. Premajhen je kupljeni frakarček, da bi njegovo blato doseglo našega vzor-župana. Vsi občani ga dobro poznamo in tudi vemo, da nam še ni nihče bolje župani, kakor naš tov. Dermelj. On je vselej in povsod odločno zastopal naše težnje in potrebe. Kot dober gospodar dobro ve, da je za nas Boštanjce edino le SKS, ker samo ta stranka v resnici zastopa naše interese. Skoda je le, da tudi druge kmečke občine niso tako zavedne, kakor je naša. Če bi nas drugi posnemali, bi bilo kmalu vsem skupaj bolje. Demokratom pa povemo odločno v obraz, da mi Boštanjci nimamo svojega prepričanja na prodaj za njihove judeževne groše. Dobro vemo, da bi nas demokratarška gospoda prodala, kakor je to vedno delala, svojim bankam in Beogradu. Tej stranki so naše podeželske potrebe deveta briga. Če se vam je posrečila pevara in podkupovanje v drugih posameznih občinah, vam to pri nas ne bo nikdar uspelo. Zivela kmečka zavednost! Ziveli naš župan!

Pređoslje. Občni zbor Mlekarske zadruge v Predosljah. Skupina zavednih zadrujarjev je postavila svojo kandidatno listo proti listi gospodarskih izkoriščevalcev. Naša lista je bila tudi z večino sprejeta, 35 glasov proti 5 nasprotnih. Predsednik občnega zbora g. Jožef Umnik, bivši načelnik, pa je po zaključenem občnem zboru razveljavil našo izvolitev z izgovorom, da se novemu odboru ne more zaupati, ker so sami tuji, on ima samo sebe za domačina pri mlekarni. Potrdil pa je listo svojih pristašev, za katero je lagal, da so jo vsi lastnorodno podpisali, kar pa se je izkazalo kot laž. Bivši načelnik, znani klerikalni petelin g. Umnik je solznih oči izročal premoženje zadruge novemu odboru. On že ve, zakaj je tako težko zapustil tako častno mesto načelnika. G. bivši načelnik, vprašamo Vas, kam je romala tista smetana, katera je kapljala od košare? Radovedni smo, kam ste prodali prvi hleb sira, ko ste bili Vi izvoljeni za načelnika. Prosimo za odgovor, da se malo razsvetli egiptovska tema, katera vlada tukaj, ker to je vnebovpijoča krivica. Če se bo pri gospodarskih združenjih pristransko postopalo, mora vse propasti. Sliši se, da bi tudi radi dosegli župansko čast v novo zidani občinski hiši, kar pa ne bo še tako kmalu. Star pregovor pravi: Kdor visoko leta, nizko obsedi. — Prizadeti zdrujarji.

BOHINJSKI KOT.

Zivinski sejmi za izvoz. Bilo bi umestno, da se na eni prihodnjih občinskih sej razpravlja temeljito tudi o vprašanju, kako bi bilo mogoče doseči, da se vpeljejo v Bistrici stalni živinski sejmi, na katerih bi se prodajala v prvi vrsti plemenska živina za izvoz v naše Primorje. Ti sejmi naj bi ne bili omejeni samo na Bohinj, temveč naj bi se na njih razvijala kupčija za plemensko živino za cel radovljiški okraj cziroma celo Gorenjsko. Utemeljevat ji tega nasveta menda ni treba preveč na široko. Povdarjam, da današnji okorni carinski poslovnik onemogoča predvojne trgovske stike in obenem pospešuje — tihotapstvo. Vse to se da odpraviti pri le količkah dobri volji s strani poklicanih oblastev. Za vsako državo je namreč izdaten izvoz gospodarski spas, torej tudi za nas. — A. M.

Zgornja dolina v Bohinju. No, volitve so minule, vse je utihnilo, a vendar tuptam še kakšno novico izveš, kako je bilo. Naši pristaši so se vrlo dobro držali, kar se vidi iz napredovanja glasov, dasiravno smo imeli hud boj na vse strani. Ali tega boja se ne ustrašimo, ker vemo, da gremo pravo pot za koristi našega kmetijskega ljudstva. Se bolj pa obžalujemo take ljudi, ki so bili nekaj neklerikalni, danes so proti nam. Vsem tem, ki bodo pozneje godrnjali, že danes povemo, da so metali kroglice zaman v klerikalno skrinjico. Zaleglo bo toliko, kakor tista krogla od kozla v klerikalni skrinjici dne 8. februarja na našem volišču. Najbolj ogabno pa se nam zdi od večletnega občinskega svetovca, da je na dan, ko je imel Azman sestanek pri Stari Fužini, iz hiše pri Primožku kazal dve figi. Naj ga bo sram! Tega pa se on ne zaveda, da so jih njemu že večkrat kazali. Ko je šel poprej v volitve za občino, so mu pa klerikalci kazali fige. Ko je videl, da sedaj ne bo dobil mesta med nami, se je zopet klerikalcem vrnil. Znanprej se pa ne ve, kaj bo še. Hvala za tako značajnost in oliko! Kdor ima kaj povedati, naj pride na sestanek in tam ugovarja, ne pa se v drugo hišo skrivati in tam komedijo kazati. Klerikalci naj danes skrbe, da bo Srneč, kolikor glasov so mu dali, v toliki meri tudi pomagal. Ravno tako bomo mi za naše glasove zahtevali od tov. Puclja pomoč. Ko bodo spet volitve, bomo pa vedli, kdo je kaj naredil za kmeta. Le obljubljeni, le zabavljati in škodovati, to dolgo ne vleče in mi že davno rečemo: znanprej s takimi poslanci ven! Kdor ne dela, naj tudi ne je!

Varnostne ograje. § 335. kaz. zak. je čuden paragraf. Marsikoga se je radi njega že zašlo, ko niti sanjal ni o tem. Da ne bi kdo prav po nepotrebnem »notri skočil«, opozarjam, da je treba občinsko pot ob Bistrici med »Novo hišo« in Kodrom nasproti potoku zavarovati z varnostnimi ograjami, ker na tem mestu ni nobene razsvetljave in se je radi tega že marsikdo, ko je ponoči hodil tod mimo domov, ohladil v mrzli Bistrici brez hujših posledic in zato raje molčal. Nevarnejše je seveda ob velikih vodah in povodnjah. Zato: obvarujte se nepotrebnih stroškov, potov in kazni! Napravite nemudoma varnostne ograje tam, kjer so po navadni človeški pameti neobhodno potrebne. — A. M.

Mlekarska oziroma sirarska šola. Veseli me, da se je v naših dnevnikih začela med strokovnjaki polemika radi ustanovitve državne mlekarske, oziroma sirarske šole in tako zainteresirala za to za naše gospodarstvo vevlačno vprašanje tudi naša širša javnost. Posnamem pa iz tega tudi, da se za to za Bohinj specijalno najvažnejše gospodarsko vprašanje zanimajo i možje izven Bohinja. Prav tako! Nočem posegati niti najmanj v to polemiko. Zdi se mi pa, da bi bilo umestno, da se sestanejo v najkrajšem času zastopniki vseh bohinskih gospodarskih organizacij, na katerem sestanku naj se končno javno izreče bohinsko mnenje glede take šole v kateremkoli kraju v Bohinju. Može, ki vam je mar naša gospodarska udruga in naš gospodarski razmah, pogovorite se glede tega že sedaj med seboj! Na delo! Vsako delo najde prej ali slej svojega plačnika. Morebitnemu vabilu na tak sestanek pa se odzovite polnoštevilno. — A. M.

Kuharske bukvice za kmetijske žene in dekleta. Ta knjižica, ki ne bi smela manjkati v nobeni kmetijski hiši, kajti »ljubezen gre skozi žleode«, se dobiva za naravnost malenkostno eno 6 Din tudi v Bohinju in sicer v hotelu »Markeš«. Ob priliki, kadar ima kdo kaj opravka na kolodvoru, naj si jo vsak nabavi tu, ker si na ta način prihrani troške poštne. Sedajte pridno po njej!

Novice.

Imej eno kokoš več in dohodke za prodana jajca in piščeta porabi za svojo izobrazbo, pred vsem, da naroči »Kmetijsko listo«, »Kmetijsko Matico« in »Grude«. Ta dohodek pri dobri volji lahko pridobiš, a za svojo izobrazbo moraš skrbeti, da Ti ne bo vsakdo hodil po hrbtu. Saj Ti je znano, da veljaš toliko več, kolikor več si se učil in izobraževal! Tudi vedi, da za izobrazbo ni nikdar prepozno: Človek se naj uči, dokler živi!

Masaryk, predsednik češke republike, je 7. t. m. obhajal svoj 75. rojstni dan. Njegov oče je bil kočijaž, ki je sina namenil za kovača. Vendar so prijatelji pregovorili očeta, da je fanta poslal v šole. Masaryk je slaven kot učenjak in politik, spoštuje ga ves svet.

Za župana je izvoljen v Škofji vasi pri Celju tov. Jože Kozuh.

Veseli gostje pri g. Antonu Debelaku, županu v Tekačevem pri Rogiški Slatini, so darovali za uboge otroke šole Sv. Križ 30 Din. Najlepša hvala!

Cepilni tečaj. V državni trtnici v Bršlino se vrše od 29. marca do 1. aprila t. l. 4-dnevni vinarski in sadjarski tečaj in sicer prva dva dni v Bršlino, druga dva dni pa na drž. posestvu na Mali-Loki. Za prehrano in deloma tudi za prenočišče bo za revnejše udeležence preskrbljeno. Ker se sprejme v ta tečaj je gotovo število tečajnikov, sprejema priglasila državni upravitelj trtnic v Novem mestu (glavarstvo) le do 28. marca 1925. — Franjo Kafol.

Prepovedana kupčija. Po Spodnjem Štajerskem prodajajo nekateri ljudje kupone neke krojaške tvrdke. Kdor proda 4 kupone po 35 dinarjev, dobi baje blaga za eno obleko. Te vrste kupčij so pa prepovedane in zato svarimo pred njo.

Lesce. Pretečeni ponedeljek je nenadoma umrl g. Ivan Pernuš, posestnik in gostilničar. Udaril ga je konj tako nesrečno, da je nastopila smrt v nekaj minutah. Dasi ni bil naš pristaša, ni bil niti naš nasprotnik. Pokojni je bil splošno priljubljen, kar je dokazal tudi njegov veličasten pogreb, kakršnega Lesce že dolgo niso videli. Priden je bil kot čebelica in lansko leto si je postavil novo hišo, toda usoda mu je preprečila uživati sadove svojega truda. Vsem preostanim, zlasti pa njegovi žalujoči soprogini naše iskreno sožalje.

Umrli je v Gradu Josip Ornik, predvojni župan v Ptuj. Ornik je bil vodja predvojnih štajercijancev.

Nesreča s kolesom. Viktor Kralj iz Beričevega se je ponesrečil v nedeljo zvečer, ko se je vozil s kolesom iz Dolskega domov. Ponesrečeni je bil zaveden pristaša kmetijske misli in zelo pridren član Prostovoljnega gasilnega društva, ki ga bo težko pogrešalo. Njegovim staršem, bratom in sestram naše sožalje!

Meso za vojake. Že dalj časa dobivamo pritožbe, da se v Ljubljani za vojake kolje tako slaba živina, da se vse škandalizira. Dostikrat se je baje že zgodilo, da je živinozdravnik zabil klanje, a klanje se je vkljub temu izvršilo. Za sedaj prosimo samo eno: poklicana oblast naj stori svojo dolžnost. Prihodnjič bomo govorili jasnejše!

Poštni urad v Kranju oropan. V petek zvečer so roparji vlomili v poštni urad v Kranju, vdrli tudi v železno blagajno in ukradli 65 tisoč dinarjev.

Železniška nesreča se je dogodila pri Slavonkem Brodu v noči od petka na soboto. Brzovlak iz Beograda je namreč skočil iz tira in so se štiri vagoni zvrnili čez nasip. 12 oseb je ranjenih, mrtev nihče.

Vlom v občinsko pisarno. V Trzinu so neznan zlikovec vlomili v občinsko pisarno in navrtali železno blagajno. Razočaranje je bilo gotovo veliko, ko so lopovi po tolikem trudu ugotovili, da je blagajna prazna. Našli so v blagajni le 1200 avstrijskih kron; iz jeze pa tudi teh niso odnesli, temveč jih le razmetali po pisarni. Boljšo srečo so imeli pri g. Pernetovi. Tam so odnesli iz jedilne shrambe 64 kranjskih klobas, nekaj jajec in eno steklenico žganja.

Tatvina in posledica. Predzadnji nedeljo zvečer je g. K., posestnik v Meljskem vrhu ter klerikalni svetovalec občine Leitersberg pri Mariboru, ukradel hlače in dve mlečni kangli pri posestniku Protniku v Dragučovi pri Sv. Marjeti na Pesnici. Protnikova hčer je zasačila tatvino ter je poklicala brata, ki se je ravno spravljal spat. V srcaji in hlačah ter bosonog je zgrabil za puško in bežal za tatom. Večkrat je klical: Stoj! Ko Kos ni mogel več bežati, se naglo obrne ter hoče ustreliti s samokresom na Protnikovega sina, toda k sreči se sa-

mokres ni hotel sprožiti. V tem trenutku pa sproži Protnikov sin na tatu s puško in ga rani v nogo, tako da Kos ni mogel več bežati. Na to so prihiteli tudi drugi sosedje in so spoznali natu odličnega klerikalnega moža ter imovitega posestnika v Meljskem vrhu. Omeniti je treba, da je ta K. v žlahti z različnimi ljudmi, ki so tudi že bili osumljeni tatvine. H koncu je treba še omeniti, da se v tej pisani družbi nahajajo najhujši klerikalni agitatorji ter najbolj pobožni pristaši SLS.

Tri žrtve ljubezni. V Bistri pri Borovnici sta živila že precej stari oče Jereb in njegova hčerka Ivanka. Preživljala sta se s tem, da sta hodila na dnino k Galetu. Dekle je bilo skromno in tiho, kljub temu pa se je razvil med njo in orožnikom Adolfom Ogrinom, službujočim na Škofelji, ljubavno razmerje, ki ni ostalo brez posledic. Ivanka je rodila pred tremi tedni krepko punčko in jo takoj po porodu zadržala in skrila v kleti. Nobeden ni sumil kaj takega, ali Ivanka je po porodu bolehalo in bolečine so jo prisilile, da je prosila Galeta, naj jo pelje k zdravniku na Vrhniko. Ko se je Jerebova vrnila od zdravnika, je prosila kočijaža, naj jo počaka. Ta jo je čakal, toda ni je bilo, na kar je to povedal njenemu bratu. Brat se je napotil k zdravniku in vprašal, kaj je z sestro? Zdravnik je bratu povedal, kaj je Ivanka storila in da ji je svetoval, naj se sama javi žandarmeriji. Brat je odšel na žandarmerijsko postajo in tam vprašal po sestri. Ivanka Jereb je med tem časom izginila, kam, se ne ve. Baje se je utopila v Ljubljani. Orožnik Adolf Ogrin iz Škofljice pa se je vsled tega dne 12. t. m. ustrelil, ker je delal pri celi stvari v sporazumu z Ivanko. Tako so radi prepovedane ljubezni šle tri žrtve in prerani grob: Oče Adolf, mati Ivanka in še nekrščena hčerka.

Roka v raztopljenem železu. Franc Gulič, delavec v škedenjskih plavžih, se je spodtaknil in padel z roko v raztopljeno železo. Da ga niso takoj izvlekli, bi bila Guliču roka zgorela, tako pa je samo hudo opečena.

Peš okoli sveta. Te dni se je oglašil v Ljubljani Avstrijec Rudolf Černy, bivši mornariški častnik, ki potuje peš okoli sveta. Na potovanju se nahaja že od 20. avgusta 1923 ter ima za seboj 14.900 kilometrov. Prepotoval je že Južno Ameriko, Brazilijo, Uruguay, Paraguay, Argentino, Španijo, del Portugalske, Francijo, Nemčijo, Švico in Italijo do Genove. Tam je potovanje prekinil, ker mu je umrla mati. Dne 10. novembra 1924 je odšel znova na pot, prepotoval je Italijo, Sicilijo, Sardinijo, Avstrijo in potuje sedaj preko Jugoslavije na Balkan, a od tu v Orient. Preživlja se s prodajo razglednic.

»Panonija« osrednja gospodarska zadruga Maribor opozarja na današnji oglas v »Kmetijskem listu«. Kmetovalci, ki rabite omenjene potrebščine, naročite si čimprej, da kar še ni v zalogi, takoj preskrbimo. Odbor.

Češkoslovaško poljedelstvo. V Novem Sadu izšla češkoslovaška številka strokovno-gospodarskega lista »Poljoprivredni Glasnik«, ki prinaša članke priznanih češkoslovaških strokovnjakov o celokupnem poljedelstvu, poljedelski industriji in zadrugarstvu češkoslovaške republike. Revija je opremljena z mnogimi dobrimi slikami in tabelami, obsega 47 strani, ter je pisana v lahkoumljivi srbo-hrvaščini. En izvod stane 12 dinarjev in se naroča: Dr. Emil Popović-Pecija, Novi Sad, Petra Zrinjskega ulica 2.

Branislav Nušič, Narodni poslanec. Komedijski v telet dejanjih. Poslovenil Fran Govekar. Izdala Tiskovna zadruga v Ljubljani, 1925. Cena 18 Din, s poštnino 75 para več. Kot deveti zvezek »Odra«, zbirke gledaliških iger je izšla za jubilej srbskega pisatelja Branislava Nušiča njegova politična komedija »Narodni poslanec«. Nobena Nušičeva komedija ni bila tolikokrat igrana po srbskih in hrvaških odrih, saj je vedno aktualnejša. Naroča se pri Tiskovni zadrugi v Ljubljani, Prešernova ulica 54.

IZVANREDNO ZDRAVILO PROTI VSEM VRSTAM REVMAZITIZMA.

Po grozni svetovni vojni naše ljudstvo veliko trpi valed revmatizma; ali vendar mnogi ne vedo, da se ta bolezen sedaj lahko in brzo izleči z zdravilom »RADIO-BALSAMIC« od dr. Rahlejeva. Že v Rusiji se je dr. Rahlejev posvetil množičnemu proučevanju tega zdravila ter je njegov dolgoletni trud rodil zaslužen sad. Nad dve leti preizkušajo ta lek v Sloveniji, je dosegel dr. Rahlejev izredne uspehe, tako da je danes njegovo zdravilo priznано kot najboljšo sredstvo proti vsem vrstam revmatizma. O njegovi zdravilni moči pričajo najboljše potrditvena profesorjev in zdravnikov, kakor tudi zahvalna pisma ozdravljenih bolnikov. Radio-Balsamica učinkuje brzo ter ne pušča nobenih sledi na koži in je srečno popolnoma neškodljiva. Z dvema ali tremi stekleničicami Radio-Balsamic se ozdravi najstarejši revmatizem. Zdravilo se izdeluje in dobiva v laboratoriji RADIO-BALSAMICA dr. Rahlejeva v Beogradu, Kosovska ulica 43.

Gospodarstvo.

USTANOVITEV MLEKARSKÉ ŠOLE.

Že več časa se pojavljajo zahteve, naj bi se v Bohinju ustanovila sirarska šola. Ne sirarska, ampak mlekarska šola se mora ustanoviti. Sirarstvo je samo del mlekarstva in vsak sirarski strokovnjak mora poznati mlekarstvo v vsem obsegu. Sicer je pa mlekarskih šol malo, zato morajo te vzgajati mlekarsko osebje za obsežen okoliš z najrazličnejšimi razmerami in zahtevami in morajo vsem tem zahtevam ustrezati.

Za razlog, zakaj naj bi se šola ustanovila baš v Bohinju, navajamo dejstvo, da je sirarstvo tamkaj najbolj razvito, vsled česar dobi šola v onem kraju najboljšo podlago za svoje delovanje, to pa svojemu namenu najbolj ustrezajoče torišče, ker bo s svojimi nauki in zgledi ugodno učinkovala na bohinsko sirarstvo, ki je zadnji čas začelo nazadovati.

Ta zahteva je upravičena. V pojasnitev tega razmerja pa moramo poseči nekoliko globlje, da spoznamo razloček med švicarskim in našim sirarstvom, njega vzroke in sredstva, da se odstranijo. V to svrhu naj se ozrem na svoje izkušnje iz preteklih let.

Hotel sem spoznati tudi izdelovanje poemskega sira (Emmentaler-käse v trgovini) in sem šel v Švico. Tamkaj sem najprej posetil dve mlekarski šoli in sem se po možnosti seznanil z njiju ustrojem in z mlekarskim, oziroma sirarskim obratovanjem, potem sem šel pa v Emsko dolino v posamezne vasi in sirarnice. V sirarnicah sem si ogledal prostore, naprave ter izdelovanje sira in drugih izdelkov. Vsi prizadeti krogi so me prijazno sprejeli in so mi radi dali vsakršnih pojasnil, za katera sem jih prosil. Tu seveda ne morem navesti vsega tega, ker bi sicer moral napisati celo knjigo; navesti hočem le troje, s čimer se posebno odlikujejo.

Najugodnejši vtis napravi na človeka snaga po švicarskih mlekarnicah in sirarnicah. Z mlekom in z mlečnimi izdelki ravnavo zelo previdno in če se kaj mleka izlije ali se sploh kaj ponesnaži, takoj priskoči kdo z vodo, da se ponesnaženo mesto očisti. To je važno ne le zaradi snage same, ampak tudi zaradi tega, da se po prostorih ne razpasejo škodljive glivice; kajti baš v ugodnem glivičju po mlečnih in sirnih prostorih imajo najboljše pomočnika pri uspešnem delovanju.

Drugo, kar se človeka ugodno dojmi je red. Vsaka reč ima sebi določen prostor in se vedno nahaja tamkaj, če se baš ne rabi. Rabljena se takoj osnaži in se zopet dene na določeno mesto. Vsled tega se opravlja vrše v najlepšem redu in brez zamud, ker ni treba iskati založenih potrebščin.

Mlekarsko in sirarsko osebje se odlikuje po točnem delu. Kdor ne pozna, sirarstva, si ne more niti misliti, koliko pozornosti in natančnosti zahteva ta panoga; kajti na delo in na uspeh dela vplivajo prav vse razmere: mleko, vreme, prostori, način dela itd., tako da mora sirarsko osebje z vso pazljivostjo spremljati vse delo od početka do konca, če hoče doseči prvovrstno blago.

K tem trem glavnim čednostim se pridružuje še stremljenje švicarskih sirarjev po spopolnjevanju in napredovanju. V neki starejši sirarnici sem vprašal priletnega sirarja (l. 1890.), če pri sirjenju vedno rabi toplomer. Odgovoril mi je nekako takole: »Že mnogo sira sem naredil brez toplomera, toda sedaj zahtevajo, da rabimo toplomer, in zato delamo s toplomerom.« Ta odgovor je zelo značilen. Dočim pri nas popuščajo in nazadujejo, se Švicarji spopolnjujejo in napredujejo. K temu jih pa naganja zlasti tuje tekmovanje in vsled tega stremljenje po tem, da ostanejo na prvem mestu in da jih tuje ne prekosijo.

Prva dolinska sirarnica v Švici je bila ustanovljena l. 1815., in sicer v Poemju, oziroma v Emski dolini, ter je izdelovala masten trd sir v okroglih hlebcih, ki je dobil ime poemski sir ali poémee. Ker je sirarnica uspevala, so se polagoma začele ustanovljati še druge, najprej v Poemju, pozneje tudi drugod, v začetku po malem, potem pa zelo hitro. Deseto leto po prvi ustanovitvi so bile šele štiri sirarnice, čez 75 let jih je pa bilo že nad 2500 in čez 50 izvoznikov se je bavilo z izvažanjem poemca. Koliko sirarnic ima Švica danes, ne vem, ker nimam pri rokah statističnih podatkov. Vsekakor pa zgornje številke kažejo, da je sirarstvo v Švici krasno vzcvetelo ter je postalo deželni izdaten vir gospodarskih dohodkov. To je seveda spodbudilo druge dežele, da so šle za Švicarji; ti pa, da bi jih tekmeči ne do-

hiteli, streme po napredku in se trudijo z vsemi silami, da prednjačijo.

Prvovrstni poemski sir je enakomeren in izboren in se prodaja samo dozorel. K nam ga menda ne dobivamo; vsaj vzorci po izložbah ga ne kažejo; bo imel pač že določena pota. Z njim ravnavo z vso skrbnostjo ne le sirarji po sirarnicah in zornicah (sirnih kleteh), ampak tudi po hraniščih trgovci (sirna veletrgovina), ki hočejo svojemu blagu ohraniti svetovni sloves.

(Dalje prih.)

Tržne cene v Ljubljani začetkom marca 1925 v dinarjih. Kilogram govedine 15—23; teletine 23—27,50; prašičjega mesa 20—25; slanine trebušne 22,50; slanine ribe in sala 28 do 30; slanine mešane 25; masti 32; šunke 40; prekajeno meso 32,50 do 37,50; kostrun 18; jagnjetina 25; kozličevina 25—27; konjsko meso 10 do 12; pol-prekajene kranjske klobase 32; suhe 40; prekajena slanina 35; komad kokoši 40—50; petelin 40—45; nepitana gos 70—80; domač zajec 10 do 15. Ribe: kg klina, mrene ali penke 22,50. Mleko 3—3,50. Kg surovega masla 35; čajno 60—65; bohinski sir 60; sirček 10. Eno jajce 1 do 1,25. Jabolka kg 3—8. Kilogram orehi 12; luščeni 35; 1 liter petroleja 6,50. — Moka št. 8; za kuho 7,50; bela krušna moka 7; črna 6; kaša 6; ješprenj 7; otrobi 3; koruzna moka 4; koruzni zdrob 5; pšenični zdrob 8; ajdova moka 8—9. Pšenica 100 kg 485; rž 440; ječmen 410; oves 380; proso 315; koroza 300, ajda 315; fižol ribničan 350; prepelica 475; grah 400; leča 600. Trda drva meter 160—220; mehka 120—150. Sladko seno 100; polsladko 80; kisló 75; slama 75; kilogram endivija 15; motoviló 20; radič 15—18; pozno zelje 5; rdeče zelje 8; kisló zelje 3; ohrovt 4; karfiol 10 do 12; koleraba 6—7; špinacea 15; čebula 4—5; česen 20—24; krompir 1,75 do 2; repa 1—1,50; kislá repa 2.

Mariborsko sejmsko poročilo. Na živinski sejem dne 10. marca 1925 je bilo prigranih 12 konj, 6 bikov, 175 volov, 313 krav in 11 telet. Skupaj 517 komadov. Cene za različne živalske vrste so bile sledeče: debeli voli za 1 kg žive teže 10,25 do 11,25 Din, poldebeli voli 9 do 10, plemenski voli 6 do 8, bikji za klanje 6,75 do 7,75, klavne krave debele 8,50 do 10, plemenske krave 6 do 7,50, krave za klobasarje 5 do 6, mlada živina 7 do 9,50, teleta 12,75. Mesne cene so bile za meso volovsko I. vrste 20 Din, II. vrste 16 do 17,50, meso bikov, krav in telic 15, teletje meso I. vrste 20 do 22,50, teletje II. vrste 17,50, svinjsko meso večje 15 do 30 Din. Prodanih je bilo 120 komadov. Na svinjski sejem dne 13. marca je bilo pripeljanih 164 svinj in 1 kosa. Cene so bile: za mlade prašičke 5 do 6 tednov stare 100 do 125 Din, 7 do 9 tednov 150 do 200, 3 do 4 mesece 300 do 375, 5 do 7 mesecev 500 do 625, 8 do 10 mesecev 750 do 875, 1 leto 1250 do 2000, za 1 kg žive teže 12 do 13, za 1 kg mrtve teže 16,25 do 17,50. Prodanih je bilo 32 komadov.

Jugoslovenski izvoz mleka. Avstrija je največji odjemalec jugoslovenskega mleka. V letu 1923 se je izvozilo 3.170.123 kg mleka v vrednosti 9.712.003 Din in sicer 3.000.977 kg v Avstrijo in 1140 na Madžarsko. Preteklo leto se je izvoz še potrojil. Slovenija in Medmurje izvozita letno po 150.000 litrov. Samo preko Maribora je šlo lani 35.000 litrov, v vrednosti 120.000 Din. Carine na mleko ni, pač pa se mora plačati 8 para od litra manipulacije.

Dinar. Za 100 Din dobil 8 švicarskih frankov in 35 centimov ali 39 in pol italijanske lire. Za en dolar plačajo 62 Din in 25 para.

Smešnica.

POVEST O RDECI MARELI IN NESREČNI PEPELNICI.

Drugače prav vzoren zakonski mož in poznan saljivec Jože jo je na pustni tórek malo polomil in prikolovratil šele popolnóci domov. Pred svojo boljšo polovico pa je imel respekt, kakor redov pred narednikom. »Kaj bo, kaj bo?« je premišljeval medpotoma. Sklenjeno — izvršeno. Prav potihoma se splazi v spalnico, sezuje, sleče, vleže v posteljo in razpne čez njo svojo rdečo marelo. Energična Katra zato skoraj ne pride do sapa, končno pa le pride do nje in zaropota:

»No, trap trapast, kaj naj pa to pomeni?«

»Čakam, da se ploha zlije.«

—r.

NE KUPI

preje blaga za moške obleke, dokler si ne ogledaš specijalno zalogo češkega in angleškega sukna na Miklošičevi cesti št. 4 v Ljubljani.

Cene tovarniške. — Največja izbira.

Josip Ivančič

Na veliko!

Na malo!

Zahvala.

Za mnogobrojne izraze sočaljja in iskazane nam iskreno sočulje ob smrti našega srčno-ljubljenskega soproga, očeta, brata, strica, svaka in tasta, gospoda

Dominik Lušin-a

posestnika in trgovca z lesom

izrekamo tem potom vsem našo najudanejšo zahvalo.

Hvala Vam vsem sorodnikom, prijateljem in znanjem, ki ste v Ljubljani in Sodržiči spremlili dragega nam pokojnika na njegovih zadnjih poti. Posebej bodita zahvaljeni obojstranski šentpeterski C. M. podružnici in napredno gospodar. pol. društvo za vodmatski okraj; nadalje najlepša hvala sodražkemu Sokolu, ribniškemu Sokolu in gasilnemu društvu v Sodržiči, katera društva ste v kroju in s praporom počastili rajnika. Srčna hvala g. Josipu Oberstarju, starosti sodražkega Sokola in g. Jakobu Perdanu, načelniku sodražkega gasilnega društva, za njihovo globoko segajoča poslovilna govora. Enaka hvala pevskemu zboru iz Sodržiče in Ribnice za ganljive žalostinke. Zahvaljeni bodite vsi za prekrasne vence in cvetje in Vi vsi, ki ste prihiteli v tolikem številu iz Ljubljane, Loškega potoka, Ribnice, Orteneka, Poljan, Lašč z g. Iv. Pucljem, narodnim poslancem, Dobrega-polja itd., itd., da spremito pokojnika do njegovega poslednjega domovanja.

Ljubljana-Sodržiča, dne 11. marca 1925.

Zalujoči ostali.

„Panonija“

osrednja gospodarska zadruga

Maribor

Meljska ulica 12 (na dvorišču)

nudi svojim članom:

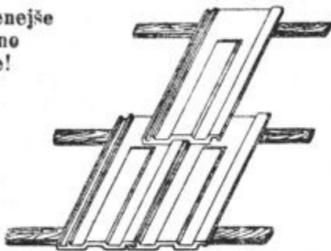
umetna gnojila -- galice -- žveplo -- rafijo
semenski krompir: beli oneveč, rdeči
rožnik in rumenkasti štokaver -- koruzo,
cement.

Preskrbuje tudi vse gospodarske in gospodinske potrebščine ter semenski oves (češki) -- deteljno seme: črno in lucerno.

Posestvo

se proda ali pa da v najem z vsem potrebnim inventarjem, eventualno tudi z živino. Naslov se izve pri upravi »Kmet. lista.

Najcenejše strešno kritje!

Združene opekarne d. d.

Ljubljana, Miklošičeva cesta 13.

preje

VIDIC - KNEZ

TOVARNE NA VIČU IN BRDU

nudijo v poljubni množini -- takoj dobavno -- najboljše preizkušene modele strešnikov z eno ali dvema zarezaoma kakor tudi bobrovec (biber) in sidne epeke. -- Na željo se pošlje takoj popis in ponudba!

Krojaškega vajenca

iz poštene kmečke hiše iz bližnje ljubljanske okolice sprejme takoj Josip Odar, Zgornja Šiška 13.

Prodaj skoraj popolnoma nov

! vitel (gepel) !

Val. Starman, Suha pri Skofji Loki.

Največje vrtnarsko podjetje v Jugoslaviji „VRT“, Džamonja in drugovi, družba z omeļ. zav., Maribor. Največji izbor raznovrstnih plemenitih sadnih dreves (cepoj) v najplemenitejših vrstah in v vseh oblikah. Plemenite vinske trte na ameriških podlogah, kakor tudi cepe in podloge istih. Seme selenjave, cvetja in gospodarskih rastlin. Cvetje v loncih in razno ukrasno grmovje in drevoja imamo. Zahtevajte cenike! celo leto. Zahtevajte cenike!

TISKARNA „MERKUR“

Trg.-ind. d. d.

LJUBLJANA

Simon Gregorčičeva ulica št. 15

Tiska časopise, posetnice, knjige, brošure, letake, cenike, pravila, lepake, vse trgovske in uradne tiskovine itd. v eni in v več barvah

Lastna knjigovodnica

Telefon št. 308

Radva pri post. št. 13.000

„EKONOM“

osrednja gospodarska zadruga v Ljubljani, r. z. z o. z.

ima v zalogi:

Semenski oves	po Din 5.—
Domačo deteljo	po Din 32.—
Lucerno	po Din 31.—
Pasjo travo	po Din 30.—
Laško ljuliko	po Din 19.—
Angleško ljuliko	po Din 18.50
Mačji rep	po Din 18.—
Vse vrste pese	po Din 22.—

nadalje sledeča umetna gnojila:

Apneni dušik 16/17%	po Din 320.—
Thomasovo žindro 18%	po Din 135.—
Rudninski superfosfat 16%	po Din 95.—
Kostni superfosfat 18%	po Din 150.—
Kalijevo sol 42%	po Din 160.—
Kajnit 15%	po Din 100.—

Cene se razumejo franko Ljubljana.

Popolnoma varno naložite denar v

Ljubljansko posojilnico r. z. z o. z.

Telefon št. 9 v Ljubljani, Mestni trg 6 Telefon št. 9

!! Jamstvena glavica za vloge znaša že nad 11 milijonov dinarjev !!

Vloge na hranilne knjižice in tekoči račun se obrestujejo po **8%** z odpovednim rokom višje po dogovoru

Izvenljubljskim vlagateljem so na razpolago pošine položnice, da nimajo s pošiljanjem denarja nikakih stroškov. — Posojila daje le proti popolni varnosti, proti vsaj trikratnemu kritju na vknjižbo in na poroštvo

Inkaso faktur in menic. -- Trgovski krediti

Gotovo zatiranje poljskih miši s HORA-PRIPRAVO

Najbolj učinkovita in najcenejša čimža iz živega srebra

SEGETAN-NEU

proti vsem vrstam rje na žitaricah.

Navodila in mnenja brezplačno pri glavnem zastopstvu družbe Deutsche Gesellschaft für Schädlingsbekämpfung (Nemška družba za zatiranje škodljivcev), Frankfurt a. M. (Degesch.), za kraljevino SHS dr. A. Jenčič in drug, Maribor, Koptarjeva ul. 6.

IVAN A. GROSEK, trgovec v Trebnjem

sporoča cenjenim odjemalcem, da ima v zalogi poleg manufakture, železnine in špecerije **! prvovrstna umetna gnojila !**

kakor: Tomaževo žindro, superfosfat, kalijevo sol, kajnit, gips v vrečah. Nadalje nudi: modro galico 98-99%, dvakrat ventil. žveplo in rafijo za trte vezati. — Cene konkurenčne! — Postrežba točna!

DIONIČKO DRUŠTVO

preje Škodini zavodi v Plznu Zagreb, Martičeva ul. 15.

Dobavlja: Separatorje za mleko »Libellac«, 45-400 litrov, ročni in strojni pogon; kante za odpremo mleka, vsakovrstne in v vsaki veličini; parne automobile (Sentinel), promptna odprema iz skladišča Zagreb. Ponudbe in prospekte pošlje:

Zastopstvo:

A. GUNDRUM

Ljubljana, Vošnjakova ulica št. 20.

Edino najboljši šivalni stroji so le

JOSIP PETELINC-a Ljubljana

(blizu Prešernovega spomenika ob vodi)

znamke Gritzner in Adler za rodbinsko, obrtno in industrijsko rabo. Pouk v vezenju in krpanju nogavic brezplačen.

Večletna garancija. Delavnica na razpolago

Postuje po celi Jugoslaviji

JUGOSLAVIJA

splošna zavarovalna družba.

Ravnateljstvo za Slovenijo v Ljubljani

sklepa: 1. požarna zavarovanja, 2. življenjska zavarovanja, 3. nesgodna in jemstvena zavarovanja, 4. zavarovanja proti škodam vseh vrst, 5. zavarovanja za avtomobile, 6. zavarovanja proti škodam vseh vrst, 7. zavarovanja za letalski promet, 8. zavarovanja za letalski promet, 9. zavarovanja za letalski promet, 10. zavarovanja za letalski promet. Največji in delujoči svet. Družba je prazna od „Grške vzajemne zavarovalnice“ in od zavarovalnih družb „Fenks“, (poizmi oddelek) in „Franko-Hongroise“ ves njihov kupčijski obseg v naši državi. — Najnitje terite. Tekojnja plačila škod. — Glasilo naredbe ministarstva za vojno in mornarice nadomeščajo police splošne zavar. družbe „JUGOSLAVIJA“ kmetične kavcije za častnike. Pisarna: Dumnikova cesta 15 Telefon 574

Nudimo najboljšo modro galico

98/99% v vrečah po 100 kg

po najnižji dnevni ceni, dokler zaloga traja.

„EKONOM“

osrednja gosp. zadr.

v Ljubljani, Kolodvorska ulica 7.